

Λκ 8,4-15

Ἡ παραβολή τοῦ Σποριά

(Θά ἦταν βοηθητικό ἂν τήν ὥρα τοῦ μαθήματος εἶχαμε μπροστά μας μιὰ γλάστρα μ' ἓνα φυτό, καθώς ἐπίσης καί τόν σπόρο του. Ἄν μπορούμε, ἔχουμε μαζί μας κι ἓνα «δισάκι» μέ σπόρους).

Ὅλη ἡ φύση γύρω μας, παιδιά, ὅλη ἡ δημιουργία εἶναι γεμάτη θαύματα! Δέν τά ἀντιλαμβανόμαστε ὅλα· πολλὰ τά ἔχουμε συνηθίσει. Ἕνα τέτοιο θαῦμα εἶναι καί ὁ σπόρος. Ἔχει τόση δύναμη, πού ἂν τόν θάψεις μέσα στό χῶμα, φυτρώνει σιγά-σιγά καί προβάλλει στά μάτια μας ἓνα ὁλόκληρο φυτό! Νά, ἓνας μικρός σπόρος! Ἀπό ἓναν τόσο δά μικρό σπόρο -κοιτάξτε!- φύτρωσε αὐτό τό ὑπέροχο φυτό!

Βγήκε κάποτε ἓνας σποριάς νά σπείρει. Πῆρε τό δισάκι του, τό γέμισε μέ ἄφθονους σπόρους καί ξεκίνησε γιά τό χωράφι του. Τά παλιά χρόνια δέν ὑπῆρχαν τά σύγχρονα μηχανήματα. Οἱ γεωργοί φοροῦσαν στόν ὦμο ἓνα δισάκι, δηλαδή ἓνα πάνινο σακούλι, καί ἔσπερναν σκορπώντας τούς σπόρους μέ τό χέρι. Ἔτσι ἔκανε κι ἐκεῖνος ὁ σποριάς. Γέμιζε τή χούφτα του μέ σπόρους σιταριοῦ καί τούς ἔριχνε στό χωράφι του. (Συνεχίζοντας τή διήγηση δείχνουμε τίς ἀντίστοιχες ζωγραφιές, βλ. ἐποπτικό ὑλικό).

■ Κάποιοι σπόροι όμως έπесαν **στό μονοπάτι** πού ήταν δίπλα στό χωράφι του. Άλλοι άπ' αυτούς καταπατήθηκαν άπό τούς περαστικούς καί άλλους τούς έφαγαν τά πουλιά.

■ Μερικοί σπόροι έπесαν **σέ πετρώδες έδαφος**, πού είχε έλάχιστο χώμα στήν επιφάνεια. Αυτοί φύτρωσαν άμέσως, αλλά ή ρίζα τους δέν μπορούσε νά προχωρήσει βαθιά καί νά βρεί ύγρασία, γι' αυτό πολύ γρήγορα ξεράθηκαν.

■ Κάποιοι άλλοι σπόροι έπесαν ανάμεσα **στ' άγκάθια**. Φύτρωσαν, αλλά πνίγηκαν γρήγορα.

■ Οί υπόλοιποι σπόροι έπесαν **σέ καλή γή**, γόνιμη, καλά όργανωμένα. Καί -τί χαρά γιά τόν σποριά!- οί σπόροι φύτρωσαν καί έδωσαν πολύ καρπό, έκατονταπλάσιο!

Αυτή τήν ιστορία, τήν είπε ό Χριστός μας, ό όποιος συχνά χρησιμοποιούσε στή διδασκαλία Του εικόνες καί περιστατικά άπό τήν καθημερινή ζωή τών ανθρώπων, μέ σκοπό νά τούς διδάξει μεγάλες αλήθειες. Οί διηγήσεις Του αυτές όνομάζονται **παραβολές**. Θά μπορούσαμε νά πούμε ότι οί παραβολές ήταν **άνθρώπινα δοχεΐα πού έκρυβαν μέσα τους θεϊκές αλήθειες** (δείχνουμε τήν αντίστοιχη εικόνα, βλ. *έποπικό ύλικό*). Η σημερινή μας διήγηση όνομάζεται **παραβολή τού Σποριά**.

Πώς ν' άκούμε τόν λόγο τού Θεού

Τί ήθελε άραγε νά διδάξει ό Χριστός μ' αυτή τήν παραβολή; Τόν ρώτησαν οί μαθητές Του, όταν έμειναν μόνοι μαζί Του: «Τί σημαίνει αυτή ή παραβολή;». Κι Έκεΐνος τούς έξήγησε (*προσθέτουμε στήν κάθε ζωγραφιά τίς λέξεις «κλειδιά»*):

Σπόρος είναι **ό λόγος τού Θεού**. Σποριάς είναι **ό Χριστός**, πού άφησε τούς ουρανούς καί ήρθε στή γή μας γιά νά σπείρει τόν λόγο

τοῦ Θεοῦ, τὴν αἰώνια ἀλήθεια. Τὰ μέρη στὰ ὁποῖα ἔπρεπε ὁ σπόρος εἶναι **οἱ καρδιές τῶν ἀνθρώπων**.

Α) Δρόμος

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ἔχουν καρδιές σκληρές ἀπό τὴν ὑπερ-ηφάνεια καὶ τὴν ἀπιστία. Αὐτοὶ μοιάζουν μέ τόν πατημένο δρόμο. Ὅταν ἀκούσουν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ δείχνουν ἀδιαφορία. Ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ ἀρπάζει τόν θεϊκό σπόρο ἀπὸ τὴν καρδιά τους, γιὰ νὰ μὴν πιστέψουν καὶ σωθοῦν.

Ὑπάρχουν καὶ κάποια παιδιὰ -τί κρίμα!- πού μοιάζουν μέ τόν πατημένο δρόμο. Εἶναι αὐτὰ πού δέν ἔχουν κανένα ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. Νά, πῆραν τὴν πρόσκληση γιὰ τὸ Κατηχητικό, ἀλλὰ εἶπαν ἀδιάφορα καὶ ἐγωιστικά: «Τί νὰ πάω νὰ κάνω στό Κατηχητικό; Ν' ἀκούσω ἱστορίες γιὰ τόν Χριστό; Τά ξέρω ἐγώ αὐτά. Δέν μοῦ χρειάζονται».

Β) Πετρῶδες ἔδαφος

Κάποιοι ἄνθρωποι μοιάζουν μέ πετρῶδες ἔδαφος. Ἀκοῦν μέ χαρὰ τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ ἐντυπωσιάζονται, ἀλλὰ ἡ πίστη τους δέν ἔχει βάθος. Γι' αὐτό στόν πρῶτο πειρασμό, στήν πρώτη δυσκολία χάνουν τόν ἐνθουσιασμό τους καὶ τὴν πρώτη ἀγάπη τους στόν Χριστό καὶ στό Εὐαγγέλιο.

Κάπως ἔτσι μοιάζουν τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα πού ἔρχονται στό Κατηχητικό γιὰ λίγο, φαίνεται νὰ τοὺς ἀρέσει, ἀλλὰ γρήγορα ξεκόβονται καὶ χάνονται. Γιατί; Δέν ἀκουγαν μέ προσοχή τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ. Ἔρχονταν ἴσως μόνο γιὰ τὰ παιχνίδια, γιὰ τὴν παρέα, γιὰ τίς ἐκδρομές καὶ τίς γιορτές... Γι' αὐτό γρήγορα τὰ ξεχνοῦν ὅλα, παρασύρονται καὶ ἐγκαταλείπουν τὸ Κατηχητικό.

Γ) Ἀγκάθια

Ἄλλοι ἄνθρωποι πάλι μοιάζουν μέ τὴ γῆ πού ἔναι γεμάτη ἀγκάθια. Αὐτοὶ δέχονται τόν λόγο τοῦ Θεοῦ μέσ στήν καρδιά τους, ἀλλὰ

δέν δίνουν καρπούς, γιατί τόν πνίγουν τά πολλά ἀγκάθια. Τί λογῆς; Ἀγκάθια δύο εἰδῶν:

1) Οἱ ἀδυναμίες, τά πάθη: Βλέπουμε ἓνα παιδί νά ἔρχεται στό Κατηχητικό, ν' ἀκούει μέ προσοχή τά λόγια τοῦ Θεοῦ, ἀλλά νά μή μπορεῖ νά τά ἐφαρμόσει, γιατί δέν θέλει νά ξεριζώσει ἀπό τήν καρδιά του τ' ἀγκάθια του. Γιά παράδειγμα, δέν βρίσκει τή δύναμη νά πάει τήν Κυριακή στήν ἐκκλησία, γιατί τεμπελιάζει. Δέν μπορεῖ νά δείχνει ἀγάπη σ' ἀδέρφια του, γιατί νικᾷ πάντα ὁ θυμός του. Δέν διαβάζει μέ ἐπιμέλεια τά μαθήματά του, γιατί ἡ περιέργεια τόν καθηλώνει μέ τίς ὥρες μπροστά στήν τηλεόραση ἢ στόν ὑπολογιστή. Ἄν εἶχε ξεριζώσει τήν τεμπελιά, τόν θυμό, τήν περιέργεια, θά μπορούσε νά καταφέρει τόσους ὁμορφους στόχους!

2) Οἱ διάφορες ἀσχολίες καί διασκεδάσεις αὐτῆς τῆς ζωῆς γίνονται ἀγκάθια, ὅταν δέν μᾶς ἀφήνουν χρόνο γιά ν' ἀκοῦμε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ: Μαθαίνουμε π.χ. ὅτι ἓνα παιδί δέν θά ἔρχεται πλέον στό Κατηχητικό, γιατί ἔχει ἄλλα ἐνδιαφέροντα σέ πρώτη θέση: τόν ἀθλητισμό, τό χορευτικό, τό ὠδεῖο. Ὅλες αὐτές οἱ δραστηριότητες εἶναι καλές καί χρήσιμες. Ὅταν ὅμως στέκονται ἐμπόδιο γιά τόν ἐκκλησιασμό ἢ γιά τό Κατηχητικό, μοιάζουν μέ ἀγκάθια πού σιγά σιγά θά πνίξουν ὅ,τι ὁμορφο ἔχουμε.

Δ) Ἀγαθή γῆ

Μέ τήν καλή γῆ μοιάζουν ὅλοι ὅσοι ἀκοῦν μέ προσοχή τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, τόν κλείνουν μέσ στήν καρδιά τους σάν θησαυρό καί ἀγωνίζονται μέ ὑπομονή νά τόν ἐφαρμόσουν.

Ποιά παιδιά ἔρχονται μέ λαχτάρα στό Κατηχητικό, δέν χάνουν οὔτε μιὰ λέξη ἀπό τά λόγια τοῦ Χριστοῦ καί ἀγωνίζονται ὅλη τήν ἐβδομάδα νά τά τηροῦν; Αὐτά τά παιδιά μοιάζουν μέ τήν καλή γῆ. Πλούσιο καρπό θά δώσουν, θά γεμίσει ἡ ψυχή τους μέ ἀρετές: ἀγάπη, εὐγένεια, εἰλικρίνεια, πραότητα, ἀνεξικακία... Καί τά ἴδια θά εἶναι εὐτυχισμένα στή ζωή τους, ἀλλά καί στούς ἄλλους γύρω τους

θά σκορποῦν χαρά καί καλοσύνη. (Προτεινόμενο τραγούδι: «Ἡ σπορά», ἀπό τή συλλογή χριστιανικῶν τραγουδιῶν «Πνευματικές Ὠδές Α΄», ἔκδ. Θ΄, σ. 80, βλ. ἐποπτικό ὑλικό).

ὦ Χριστέ μου, θέλω νά ᾿χω
μέσα μου γῆ ἀγαθή
καί ὁ λόγος Σου βαθιά μου
πάντα νά καρποφορεῖ!

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ἡ παραβολή: ὑλικό γιά ἐκτύπωση-προβολή.
2. Ἑγχρωμες εἰκόνες.
3. Κατασκευή: «Γλασιράκι μέ σπόρους».
4. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
5. Τραγούδι: «Ἡ σπορά» (σέ ἀρχεῖο κειμένου).